

عنوان مقاله:

نگاهی انتقادی به حجیت ذاتی قطع

محل انتشار:

فصلنامه پژوهش های اصولی، دوره 7، شماره 27 (سال: 1400)

تعداد صفحات اصل مقاله: 28

نویسندگان:

بلال شاکری - دانشجوی دکتری رشته فقه و مبانی حقوق دانشگاه فردوسی پژوهشگر سطح چهار حوزه علمیه خراسان پژوهشگر گروه فقه کاربردی پژوهشکده اسلام تمدنی

سیدمحمدباقر قدمی - مدرس سطوح عالی حوزه علمیه خراسان

رضا میهن دوست - مدرسه سطوح عالی حوزه علمیه خراسان دانشجوی دکترای فقه جزایی دانشگاه علوم اسلامی رضوی

خلاصه مقاله:

حجیت قطع از مسائل پایه ای علم اصول است. چون اصلی ترین مسائل علم اصول یعنی حجیت امارات، بر آن مترتب شده است. مشهور اصولیان قائل به حجیت ذاتی به معنای عدم امکان جعل حجیت برای قطع و نیز سلب حجیت از قطع، هستند. ایشان برای بخش اول مدعای خود ادله ای مانند تحصیل حاصل و تسلسل اقامه کرده اند و بر بخش دوم مدعا یعنی عدم امکان سلب حجیت از قطع، به تناقض، تکلیف به غیر مقدور، استحاله انفکاک ذاتی، نقض غرض و تناقض با حکم عقل تمسک کرده اند. در نوشتار پیش رو با مراجعه به منابع مکتوب اصولی و تحلیل و بررسی کلمات بزرگان، ادله حجیت ذاتی قطع ناتمام شناخته شده و به لحاظ ثبوتی عدم حجیت ذاتی قطع مورد پذیرش واقع شده است. علاوه بر این که دیدگاه حجیت ذاتی قطع، دارای تالی فاسدهایی مانند سد باب عقاب قاطع مقصر است. در مقام اثبات نیز روایاتی مانند نهی از قطع از راه قیاس و یا نهی از قطع از راه روایا، وجود دارد که با حجیت ذاتی قطع ناسازگارند.

کلمات کلیدی:

حجیت ذاتی، قطع، حجیت قطع، حجت شرعی

لینک ثابت مقاله در پایگاه سیویلیکا:

<https://civilica.com/doc/1386379>

